

تصویب نامه اصلاحی در مورد پیش بینی تدابیر و اقدامهای حفاظتی، جبرانی و ضد دامپینگ برای حمایت از تولیدکنندگان داخلی (حمایت های اقتضایی)

تصویب نامه هیأت وزیران

وزارت صنعت ، معدن و تجارت - وزارت امور اقتصادی و دارایی

هیأت وزیران در جلسه مورخ بنا به پیشنهاد شماره مورخ وزارت صنعت ، معدن و تجارت و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران ، آیین نامه آنتی دامپینگ را به شرح زیر تصویب نمود.

ماده ۱: تعاریف

در این تصویب نامه واژه ها و اصطلاحات مورد استفاده در معانی مشروح مربوط به کار می روند:

الف) قیمت شکنی (دامپینگ): به ورود کالا از یک کشور به جریان تجارت کشوری دیگر به قیمتی کمتر از "ارزش عادی" آن گفته می شود. در صورتی یک کالا با قیمتی کمتر از ارزش عادی خود وارد جریان تجارت کشور شده است، که قیمت این کالا هنگام ورود به کشور در جریان معمول تجارت، کمتر از قیمت قابل مقایسه برای کالای مشابهی باشد که برای مصرف در کشور صادرکننده در نظر گرفته شده است. تشخیص وقوع قیمت شکنی مطابق ماده ۴ خواهد بود.

ب) اقتصاد غیر بازار: عبارت است از اقتصاد هر کشور با سابقه برنامه ریزی متمرکز که کارگروه

موضوع ماده ۲ تشخیص دهد که قیمت ها و هزینه ها تحت کنترل دولت بوده و اصول بازار در زمینه ساختارهای هزینه ای یا قیمتی در آن اعمال نمی شود، به نحوی که قیمت فروش در چنین کشوری منعکس کننده ارزش منصفانه آن کالا محسوب نشود.

ج) اقدامات ضد قیمت شکنی: اقدامات موضوع مواد ۷ تا ۹ این مصوبه که به منظور مقابله با اثرات منفی واردات کالاهایی که به کمتر از ارزش عادی آنها قیمت گذاری شده اند، اعمال می گردد.

د) یارانه: کمک مالی دولت یا هر نهاد عمومی کشور صادرکننده و یا هر نوع حمایت درآمدي و یا قیمتی که از آن طریق مزیتی فراتر از آنچه در شرایط بازار قابل دسترسی است، اعطا شده باشد.

ه) اقدامات جبرانی (ضد یارانه ای): اقدامات موضوع مواد ۷ تا ۹ این مصوبه که به منظور مقابله با اثرات منفی یارانه های اعطا شده به کالاهایی که به مقصد بازار ایران صادر شده اند، اعمال می گردد.

و) کالای مشابه: به "کالای همسان" یا کالایی گفته می شود که مشخصات آن از تمام جهات با کالای تحت بررسی یکسان باشد. در صورت عدم وجود کالای همسان، کالایی به عنوان کالای مشابه در نظر گرفته خواهد شد که مشخصات آن تا اندازه ممکن به مشخصات کالای تحت بررسی نزدیک باشد.

ز) تولیدکنندگان داخلی: در فرایند تحقیقات موضوع این مصوبه، "تولیدکنندگان داخلی" به کلیه تولیدکنندگان کالاهای مشابه یا گروهی از آنها اطلاق می گردد که مجموع تولید کالاهایشان سهم عمده ای از کل تولید داخلی آن کالا را در کشور تشکیل دهد. هنگامی که تولیدکنندگان با صادرکنندگان خارجی یا واردکنندگان مرتبط بوده یا خود واردکننده کالای مشابه باشند، تعریف "تولیدکنندگان داخلی" را می توان منحصر به سایر تولیدکنندگان دانست.

ح) لطمه: در تحقیقات ضد قیمت شکنی و ضد یارانه ای، ایراد لطمه به "تولیدکنندگان داخلی" شامل موارد زیر است:

الف) وارد آمدن لطمه قابل ملاحظه به تولیدکنندگان داخلی؛ ب) خطر بروز لطمه قابل ملاحظه و یا تاخیر قابل ملاحظه در تاسیس صنعت تولیدی.

ط) طرف های ذی نفع: شامل سه گروه زیر می باشد:

- تولیدکنندگان داخلی کالای مشابه و یا تشکل مربوط یا دولت به نیابت از آنان؛

- دولت خارجی، تولیدکنندگان یا صادرکنندگان خارجی کالای مورد تحقیق یا

واردکنندگان آن کالا یا تشکل ذی ربط آنان؛

- مصرف کنندگان عمده و کاربران صنعتی کالای موضوع تحقیق؛

ماده ۲: کارگروه تحقیق

کارگروهی متشکل از نمایندگان وزرای صنعت معدن و تجارت، اقتصاد و امور دارایی، جهاد کشاورزی، اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران و اتاق تعاون عهده دار رسیدگی و تشخیص وجود قیمت شکنی، یارانه و لطمه ناشی از آنها و تعیین اقدام های لازم خواهد بود.

تبصره ۱: دبیرخانه کارگروه مزبور در محل سازمان توسعه تجارت ایران مستقر خواهد بود.

تبصره ۲: کارشناسی مربوط به وقوع لطمه موضوع ماده ۶ با همکاری وزارتخانه تولیدی مربوطه است که گزارش آن را به صورت کتبی به کارگروه ارائه می کند.

تبصره ۳: کارگروه تحقیق برحسب مورد و در صورت لزوم می تواند از نمایندگان سایر دستگاه ها، سازمان ها و افراد خبره یا نماینده تولیدکنندگان کالای موضوع بحث جهت شرکت در جلسات دعوت کند.

تبصره ۴: کلیه اقدامات کارگروه تحقیق از جمله تصمیمات آن در رابطه با آغاز تحقیقات مقدماتی، اقدامات موقتی و اعمال نهایی حمایت های اقتضایی، تنها پس از تصویب موردی توسط وزیران عضو کمیته ماده یک آیین نامه اجرایی قانون مقررات صادرات و واردات اجرایی خواهد بود.

ماده ۳: وظایف کارگروه تحقیق

وظایف کارگروه موضوع ماده ۲ عبارت است از:

- الف - دریافت درخواست تحقیق از تولید کنندگان داخلی و یا هر یک از اعضا؛
- ب - بررسی مدارک و مستندات متقاضیان و اخذ تصمیم درخصوص شروع یا عدم شروع تحقیق؛
- ج - درخواست کارشناسی از وزارتخانه تولیدی و اخذ گزارش های لازم در این مورد؛
- د - تشخیص مقدماتی به منظور اتخاذ اقدامهای موقت در مقابله با قیمت شکنی؛
- هـ - انجام تحقیق و گردآوری اطلاعات از طریق پرسشنامه ، نمونه گیری، شنیدن نظرات و نظایر آن؛
- و- پیشنهاد مقادیر قابل اغماض به وزرای عضو کمیته ماده ۱ آیین نامه اجرایی قانون مقررات صادرات و واردات؛
- ز - اخذ تعهدات قیمتی و دریافت گزارش ماهانه در ایفای این تعهدات؛
- ح - ارائه پیشنهاد در رابطه با اقدامهای موقت و اقدامهای نهایی ضد قیمت شکنی ، ضدیارانه ای و حفاظتی و تعیین مهلت های زمانی بازنگری و تمدید آنها؛
- ط تدوین دستورالعمل تعیین شاخص ها و استانداردهای لازم برای انجام فرایند تحقیقات موضوع مصوبه ی حاضر؛

ماده ۴: احراز وقوع قیمت شکنی

الف) حاشیه قیمت شکنی عبارت است از مابه التفاوت میان قیمت صادراتی و ارزش عادی که از طریق مقایسه میانگین وزنی ارزش عادی با میانگین وزنی قیمت کلیه مبادلات صادراتی قابل مقایسه؛ یا از طریق مقایسه قیمت تک تک معاملات مبین ارزش عادی با هر یک از فروش های صادراتی احراز می شود.

تبصره: در مواردی که کالا از طریق یک کشور واسطه به کشور وارد می‌شود، قیمت کالای مزبور در کشور واسطه ملاک مقایسه خواهد قرار خواهد گرفت؛ مگر در شرایطی که کالا از کشور واسطه صرفاً به کشور ترانزیت شده باشد؛ در کشور واسطه هیچ فعالیت تولیدی صورت نگرفته باشد و یا قیمت قابل مقایسه در کشور واسطه وجود نداشته باشد.

ب) در صورت عدم دسترسی به قیمت داخلی، قیمت کالای مشابه صادرشده از آن کشور به کشورهای ثالث به عنوان "ارزش عادی" در نظر گرفته می‌شود؛ مشروط بر اینکه قیمت مزبور را بتوان از لحاظ آماری به عنوان قیمت نوعی آن کالای صادراتی در کشورهای ثالث در نظر گرفت. همچنین، در شرایط فوق می‌توان از روش جایگزین تعیین "ارزش عادی محاسباتی" استفاده نمود که از مجموع هزینه تولید کالای موضوع تحقیق در کشور مبدأ، با در نظر گرفتن مبلغی برای سود و هزینه‌های متعارف مربوط به امور اداری، فروش و سایر هزینه‌ها به دست می‌آید.

ج) در مواردی که قیمت صادراتی در دسترس نیست و یا کارگروه تحقیق چنین تشخیص دهد که قیمت صادراتی به دلیل وجود یک نوع شراکت، وابستگی و یا مناسبات موجود میان صادرکننده و واردکننده یا اشخاص ثالث قابل اتکا نیست، قیمتی که کالاهای وارداتی برای بار اول در کشور به خریدار مستقل فروخته می‌شوند، به عنوان قیمت صادراتی در نظر گرفته خواهد شد. اگر کالاهای مزبور به خریداری مستقل فروخته نشده باشند و یا شرایط یا ماهیت آنها قبل از فروش تغییر یابد، به تشخیص کارگروه تحقیق مبلغ متعارفی به عنوان قیمت صادراتی در نظر گرفته خواهد شد.

د) در اقتصادهای غیر بازار چنانچه قیمت‌های داخلی در کشور صادرکننده، غیرواقعی تشخیص داده شوند، می‌توان ارزش عادی کالای مورد نظر را براساس هزینه‌ها و قیمت آن کالا در کشور ثالث با اقتصاد بازار تعیین نمود.

ه) در فرآیند تشخیص قیمت شکنی به منظور انجام "مقایسه منصفانه" میان قیمت صادراتی و ارزش عادی کالا، بایستی هر دو قیمت مورد مقایسه مربوط به مرحله مشابهی از فرایند تجارت (به طور معمول در مرحله تحویل در کارخانه) بوده و حتی الامکان تاریخ‌های فروش،

مربوط به یک زمان و یا زمان های نزدیک به هم باشند. با توجه به شرایط هر مورد، در صورت وجود تفاوت‌هایی که مقایسه منصفانه قیمت ها را غیر ممکن می سازند، تعدیلاتی منظور خواهد شد. تفاوت‌های مؤثر بر مقایسه قیمت ها عبارتند از تفاوت در قیود و شرایط فروش، مالیات، سطوح تجارت، مقدار، مشخصات فیزیکی و هرگونه تفاوت دیگری که مشخصاً بر قابلیت مقایسه قیمت ها تأثیر می گذارند. اگر قیمت صادراتی و ارزش عادی قابل مقایسه نباشند، کارگروه تحقیق ارزش عادی را در سطحی از تجارت که معادل سطح تجارت مربوط به قیمت صادراتی محاسباتی است، تعیین و یا تعدیل مقتضی را به نحو مقرر در این بند منظور خواهد کرد.

ماده ۵: تشریفات و اقدامات مربوط به تحقیقات

فرایند تحقیق و رسیدگی به شرح زیر است:

الف - درخواست تحقیق در کارگروه به پیشنهاد هر یک از اعضا یا درخواست کتبی تولیدکنندگان داخلی به دبیرخانه کارگروه تقدیم می شود.

ب - درخواست مزبور باید شامل مدارک و مستندهای قابل دسترسی متقاضی در مورد وجود قیمت شکنی یا یارانه و وجود لطمه ناشی از هر یک از آن دو باشد.

تبصره: درخواست مزبور می بایست توسط تولیدکنندگان داخلی ارائه شده باشد که مجموع تولید آنها حداقل معادل بیست و پنج درصد کل تولید داخلی کالای مشابه باشد. در صورتی که برخی از تولیدکنندگان داخلی مخالف وضع عوارض ضد قیمت شکنی باشند، مجموع تولید حامیان درخواست می بایست بیش از پنجاه درصد کل تولید کالای مشابه توسط مجموع حامیان و مخالفان درخواست مزبور (نه لزوماً کل تولیدکنندگان داخلی) باشد.

ج - کارگروه تحقیق حداکثر ظرف بیست روز پس از دریافت درخواست، مدارک و مستندهای ارائه شده را بررسی نموده و در مواردی که پس از بررسی درخواست ها، دلایل ارائه شده را جهت شروع تحقیقات کافی نداند، مراتب را جهت تصمیم گیری نهایی به وزرای عضو کمیته ماده ۱ ارجاع خواهد داد.

د - کارگروه تحقیق می تواند از پرسشنامه، نمونه گیری، شنیدن نظرات و نظایر آن برای جمع آوری اطلاعات و انجام تحقیق استفاده کند.

ه - برای پاسخ به پرسشنامه های ارسالی، به صادرکنندگان یا تولیدکنندگان خارجی یا واردکنندگان کالایی که ادعا می شود قیمت شکنی شده یا از یارانه برخوردار است سی روز فرصت داده خواهد شد. تمدید این مدت در صورت وجود دلایل موجه و درخواست ذی نفع امکان پذیر است.

و - در طول تحقیق طرف داخلی ذی نفع باید اطلاعات لازم و معتبر را در اختیار کارگروه تحقیق قرار دهد و در غیر این صورت تشخیص براساس بهترین اطلاعات در دسترس، از جمله اطلاعات مندرج در درخواست اولیه انجام خواهد گرفت.

ز- در جریان تحقیقات ضدقیمت شکنی، تمام طرفهای ذی نفع فرصت کامل برای دفاع از خود را خواهند داشت. بدین منظور، کارگروه تحقیق به مجرد درخواست، باید زمینه ملاقات تمام طرفهای ذی نفع را با طرفهایی که منافی مغایر آنها دارند فراهم سازند؛ به گونه ای که نقطه نظرهای مخالف مطرح و استدلال های مخالف ارائه شوند.

ح- کارگروه تحقیق باید قبل از اتخاذ تصمیم نهایی، آن دسته از مستندات اساسی تحت بررسی را که مبنای تصمیم گیری در خصوص اعمال اقدامات قطعی بوده است، در زمان مناسب به اطلاع تمام طرفهای ذی نفع برساند، به طوری که طرفین فرصت کافی برای دفاع از منافع خود داشته باشند.

ط - کارگروه تحقیق می تواند در صورت لزوم به منظور بررسی اطلاعات ارائه شده یا کسب جزئیات بیشتر با اطلاع به دولت کشور صادرکننده، تحقیقاتی را در قلمروی آن کشور انجام دهد.

ی- در فرایند انجام تحقیقات، کلیه اطلاعات مرتبط با قیمت و یا یارانه در دوره ۱ سال اخیر بررسی می گردد. در خصوص تحقیقات مرتبط با لطمه نیز دوره سه ساله اخیر مورد بررسی قرار می گیرد.

ک- فرآیند تحقیق به طور معمول ظرف مدت شش ماه و در موارد خاص که نیاز به زمان بیشتری وجود داشته باشد، حداکثر یک سال پس از آغاز آن به اتمام خواهد رسید.

ماده ۶ تشخیص بروز لطمه

الف - در فرایند تحقیق برای تشخیص لطمه، موارد زیر می بایست مورد توجه قرار گیرد:
- حجم واردات زیر قیمت یا یارانه ای و افزایش قابل توجه واردات به طور مطلق و یا نسبت به تولید یا مصرف داخلی و یا احتمال آتی افزایش قابل توجه آن؛
- میزان قیمت شکنی یا یارانه و اثر واردات زیر قیمت یا یارانه ای بر قیمت کالای مشابه در بازار داخلی؛
- اثر بعدی واردات مزبور بر تولیدکنندگان داخلی کالای مزبور؛

ب - در بررسی اثر واردات یاد شده بر صنعت داخلی، کلیه شاخصهای اقتصادی نشان دهنده وضعیت صنعت، از جمله شاخص های پانزده گانه مذکور در این بند باید به صورت جداگانه و به دقت مورد ارزیابی قرار گیرند؛ گرچه هیچ یک از آنها و یا گروهی از آنها به تنهایی ملاک تعیین کننده برای تشخیص نهایی لطمه به شمار نخواهند رفت. شاخص های پانزده گانه عبارتند از کاهش بالفعل و بالقوه فروش، کاهش سود، کاهش تولید، کاهش سهم بازار، کاهش بهره وری، کاهش بازگشت سرمایه، ایجاد ظرفیت مازاد تولید، عوامل مؤثر بر قیمت داخلی، میزان حاشیه قیمت شکنی، اثرات منفی بالفعل و بالقوه بر جریان نقدینگی صنایع داخلی، موجودی انبار، اشتغال، دستمزدها، رشد، توانایی افزایش سرمایه یا انجام سرمایه گذاری.

ج - پس از احراز وقوع قیمت شکنی و ورود لطمه یا خطر بروز آن بر صنعت داخلی، رابطه سببیت بین این دو باید اثبات گردد. اثبات رابطه سببیت میان واردات زیر قیمت و لطمه به صنعت داخلی، مبتنی بر بررسی کلیه مدارک مرتبط توسط کارگروه تحقیق خواهد بود. به طور مشخص باید اثبات گردد که حجم و یا میزان قیمت شکنی باعث بروز لطمه به صنعت داخلی گردیده و اثر آن به میزانی است که "قابل ملاحظه" باشد.

د- کارگروه تحقیق به جز واردات زیر قیمت، کلیه عوامل شناخته شده دیگری را که احتمال می رود صنعت داخلی به طور همزمان از آن ها اثر پذیرفته باشد، به صورت تفکیک شده مورد بررسی قرار خواهد داد. لطمات وارد شده بر صنعت داخلی ناشی از عوامل دیگر، به هیچ عنوان به واردات زیر قیمت منتسب نخواهند شد. حجم و قیمت آن بخش از واردات که زیر قیمت نبوده اند، کاهش تقاضا یا تغییر در الگوهای مصرف، رویه های غیررقابتی یا محدودکننده

تجارت میان تولیدکنندگان خارجی و داخلی، پیشرفتهای فناوری و عملکرد صادراتی و بهره‌وری صنعت داخلی، از جمله عواملی هستند که در احراز رابطه سببیت ممکن است مورد بررسی قرار گیرند.

ه - برای تشخیص خطر بروز لطمه قابل ملاحظه توسط کارگروه تحقیق، علاوه بر توجه به عوامل موجود در بند (ب) عوامل زیر را نیز باید در نظر گرفت:

(۱) افزایش عمده جریان واردات زیر قیمت به بازار کشور که نشانگر احتمال افزایش واردات کالای مزبور در حجم بالا باشد؛

(۲) ظرفیت مازاد تولید صادرکننده یا افزایش قابل توجه و قریب الوقوع آن به نحوی که نمایانگر احتمال افزایش صادرات زیر قیمت در حجم بالا به بازار کشور باشد که البته در ارزیابی این عامل، وجود بازارهای صادراتی دیگر نیز که احتمال جذب صادرات مازاد را داشته باشند، باید مدنظر قرار گیرد؛

(۳) بررسی این موضوع که آیا قیمت کالاهای وارداتی اثر کاهش دهنده یا رکودی قابل توجه بر قیمت‌های داخلی داشته و احتمالاً تقاضا برای واردات بیشتر را افزایش دهد؛

(۴) موجودی انبار کالای موضوع تحقیق.

در عین حال هیچ یک از چهار عامل فوق به تنهایی نشانگر خطر بروز لطمه نبوده؛ بلکه بررسی مجموع این عوامل باید کارگروه تحقیق را به این ارزیابی برساند که در صورت عدم اتخاذ اقدام ضدقیمت‌شکنی، واردات زیر قیمت کالای مزبور شدت خواهد گرفت و لطمه قابل ملاحظه به صنایع داخلی وارد خواهد شد.

ماده ۷: ارائه تعهدات قیمتی توسط صادرکنندگان

الف) کارگروه تحقیق می‌تواند در خصوص قیمت شکنی، با دریافت تعهد از طرف صادرکننده مبنی بر تجدید نظر در قیمت‌ها یا متوقف نمودن صادرات زیر قیمت به ایران، تحقیق را متوقف و یا به حال تعلیق درآورد. همچنین در خصوص یارانه چنانچه صادرکننده تعهد کند که در قیمت‌های صادراتی تجدیدنظر کند یا دولت کشور صادرکننده تعهد کند که پرداخت یارانه را متوقف یا محدود کند یا اقدام‌هایی را در خصوص آثار آن اتخاذ کند، کارگروه تحقیق می‌تواند ضمن موافقت با تعهدات مذکور تحقیق را متوقف نموده یا به حالت تعلیق درآورد.

ب) تعهدات قیمتی می توانند از طرف کارگروه تحقیق پیشنهاد داده شوند. در عین حال، صادرکنندگان هیچ اجباری به قبول این تعهدات نخواهد داشت. عدم قبول پیشنهادات مزبور توسط صادرکنندگان نباید خدشه ای به حقوق آنان در فرایند تحقیقات وارد نماید؛ البته این حکم مانع از آن نیست که کارگروه تحقیق به این تشخیص برسد که تداوم واردات زیر قیمت احتمال "خطر بروز لطمه" را افزایش خواهد داد.

تبصره - کارگروه تحقیق می تواند از هر یک از صادرکنندگانی که تعهدش مورد قبول قرار گرفته است، بخواهد که هر چند وقت یک بار اطلاعات مربوط به اجرای تعهدات خود را ارائه و امکان بررسی صحت و سقم اطلاعات مربوط را برای کارگروه فراهم نماید. در صورت نقض تعهد، کارگروه تحقیق می تواند در اسرع وقت بر اساس این مصوبه و با استفاده از اطلاعات موجود، نسبت به اتخاذ اقدامات موقتی اقدام نماید. در چنین مواردی عوارض قطعی ضد قیمت شکنی نسبت به واردات کالاهای زیر قیمت تا حداکثر ۹۰ روز قبل از اجرای اقدامات موقتی قابل وصول خواهد بود. البته، این گونه اعمال عوارض به شکل عطف به ماسبق، شامل کالاهایی که قبل از نقض تعهد مزبور به کشور وارد شده اند، نخواهد بود.

ماده ۸ : اقدامات موقتی

الف) اعمال عوارض موقتی تنها پس از طی تمام مراحل ذیل قابل اتخاذ است:

۱) تحقیقات مطابق این مصوبه آغاز و اطلاعیه عمومی آن صادر گردیده و به طرف های ذی نفع فرصت کافی جهت تسلیم اطلاعات و اظهار نظر اعطا شده باشد؛

۲) کارگروه تحقیق در تشخیص مقدماتی به جمع بندی اولیه مبنی بر وقوع قیمت شکنی و لطمه ناشی از آن بر یکی از صنایع داخلی رسیده و گزارش خود را در این رابطه به وزیرای عضو کمیته ماده یک ارجاع داده باشد؛

۳) پس از تصویب وزیرای عضو کمیته ماده ۱ اقدامات مزبور اتخاذ خواهد گردید.

ب) اعمال عوارض موقتی به میزان عوارض ضد قیمت شکنی در قالب سود بازرگانی ویژه خواهد بود که موقتاً برآورد شده و در هر حال، نباید از میزان حاشیه قیمت شکنی که مورد ارزیابی اولیه قرار گرفته است، بیشتر باشد.

ج) عوارض موقتی حداقل شصت روز پس از تاریخ آغاز تحقیق، قابل اعمال خواهند بود.

د) اعمال عوارض موقتی به حداقل زمان ممکن محدود خواهد بود که در هر صورت، از چهار ماه تجاوز نخواهد کرد. البته، بنا به توصیه کارگروه تحقیق و تصمیم وزرای عضو کمیته ماده یک و پیرو درخواست صادرکنندگانی که درصد قابل توجهی از تجارت کالای مورد نظر را در اختیار دارند، این زمان به حداکثر شش ماه قابل افزایش خواهد بود. اگر در طول فرایند تحقیق امکان اعمال عوارض کمتر از حاشیه قیمت شکنی که برای رفع لطمه وارده کفایت کند نیز مورد بررسی قرار گیرد، مدت های مذکور به ترتیب به شش ماه و نه ماه قابل افزایش خواهد بود.

ماده ۹: وضع عوارض ضد قیمت شکنی و جبرانی

الف) چنانچه در نتیجه انجام تحقیق، تشخیص نهایی مبنی بر وجود واردات زیر قیمت یا یارانه ای و لطمه ناشی از آن داده شود، عوارض نهایی ضد قیمت شکنی یا جبرانی (ضد یارانه ای) در قالب سود بازرگانی ویژه حداکثر معادل حاشیه قیمت شکنی یا میزان یارانه تعیین شده توسط کارگروه تحقیق، به تصویب وزیران عضو کمیته ماده ۱ قابل اعمال خواهد بود.

ب) میزان عوارض ضد قیمت شکنی در هر مورد مطابق این مصوبه تعیین و به صورت غیر تبعیض آمیز از واردات کالای مورد تحقیق، از کلیه صادرکنندگانی که در مورد آن ها وجود قیمت شکنی و لطمه ناشی از آن احراز گردیده است، وصول خواهد شد. این مورد شامل صادرکنندگانی که مطابق ماده ۷ از آنها تعهدات قیمتی اخذ شده است، نمی گردد.

تبصره: در مصوبات ابلاغی وزرای عضو کمیته ماده یک در رابطه با اقدامات ضد قیمت شکنی، باید نام صادرکنندگان مشمول عوارض ضد قیمت شکنی به تفکیک و با ذکر عوارض مربوطه قید شود. در صورت عملی نبودن این موضوع به علت شمار بالای صادرکنندگان کالای موضوع

تحقیق از یک کشور، در مصوبه مذکور نام کشور یا کشورهای صادرکننده کالای ذی‌ربط قید خواهد شد.

ج) اگر به هنگام وضع اقدامات نهایی، اقدامات موقتی مجری باشند، اقدامات نهایی جایگزین آنها می‌شوند. اقدامات جبرانی و ضد قیمت شکنی وضع شده در قالب سود بازرگانی ویژه، بر مبنای حاشیه قیمت شکنی یا میزان یارانه انجام می‌شود. این اقدامات تا زمانی که جهت مقابله با خسارات ناشی از واردات زیر قیمت یا یارانه ای ضرورت دارند، برقرار خواهند ماند.

تبصره ۱- تسری مدت اعمال اقدامها به بیش از پنج سال، مستلزم بازنگری مجدد و انجام دوباره تحقیق خواهد بود.

تبصره ۲- چنانچه تشخیص داده شود که برای خنثی کردن یا تضعیف اثر اقدامات نهایی ضد قیمت شکنی یا جبرانی (ضد یارانه ای) واردات کالاهای مشمول این اقدامها از طریق کشور ثالث صورت می‌گیرد، کارگروه تحقیق می‌تواند جهت مقابله با طفره از اقدامات نهایی اتخاذ شده، این اقدامات را به کشور ثالث نیز تسری دهد.

د) اقدامات موقتی و عوارض ضد قیمت شکنی نهایی، تنها در رابطه با کالاهایی اعمال خواهد شد که پس از زمان اجرایی شدن اقدامات موقتی موضوع ماده ۸ و عوارض ضد قیمت شکنی نهایی موضوع این ماده، جهت مصرف به بازار کشور وارد شده اند.

ماده ۱۰: اطلاعیه عمومی

زمانی که کارگروه تحقیق از وجود مدارک کافی برای توجیه آغاز تحقیق قانع شد، مراتب را باید از طریق اطلاعیه عمومی اعلام نماید. کشور یا کشورهایی که کالاهایشان موضوع چنین تحقیقاتی است یا هر ذینفع دیگر به تشخیص کارگروه تحقیق، مخاطب این اطلاعیه عمومی خواهند بود. علاوه بر این در مورد تمامی موارد مربوط به تشخیص مقدماتی یا نهایی (اعم از نتیجه مثبت یا منفی آن)، لغو عوارض ضد قیمت شکنی قطعی و یا تصمیمات مربوط به قبول یا فسخ تعهد قیمتی، صدور اطلاعیه عمومی الزامی خواهد بود. در هر یک از این اطلاعیه‌ها و یا در گزارشات جداگانه، توضیحات کافی در مورد یافته‌ها و نتایج به دست آمده مربوط به امور موضوعی و حقوقی که در جریان تحقیقات تعیین کننده بوده اند، ارائه خواهد شد.

ماده ۱۱: اقدامات حفاظتی

الف) اقدامات حفاظتی در قالب وضع سود بازرگانی ویژه و یا سهمیه و محدودیت های مقداری تنها در شرایطی اعمال می شوند که در نتیجه تحولات پیش بینی نشده، واردات کالایی به کشور به صورت ناگهانی تا حدی افزایش یابد که به تولیدکنندگان داخلی کالاهای مشابه "لطمه جدی" وارد آورد یا خطر بروز چنین لطمه ای را برای آنها پدید آورد.

ب) اعمال اقدامهای حفاظتی به صورت یکسان و غیرتبعیض آمیز در مورد کلیه کشورهای صادرکننده صورت می گیرد.

تبصره: در صورتی که لطمه وارده به صنعت داخلی به علت تاثیرات پدید آمده ناشی از تعهدات پذیرفته شده در موافقتنامه های تجاری منعقد شده با کشور یا کشورهای دیگر صورت پذیرفته باشد، می توان برای جبران یا جلوگیری از بروز چنین آسیبی هایی، تعهدات مزبور را کلاً یا جزئاً به حالت تعلیق درآورد یا امتیازات تجاری اعطا شده را مسترد یا اصلاح نمود. این "اقدامات حفاظتی موافقتنامه ای" تنها با رعایت مفاد موافقتنامه مزبور و صرفاً در رابطه با طرف یا طرف های متعاقد آن موافقتنامه قابل اعمال خواهد بود.

ج) در وضع سهمیه ها سطح واردات تحقق یافته در دوره سه ساله قبلی ملاک خواهد بود مگر آنکه محدودیت بیشتر، از توجیه کافی برخوردار باشد. در عین حال ممکن است تخصیص سهمیه برای کشورهای مختلف متناسب با سهم پیشین واردات هر یک، با در نظر داشتن دیگر عوامل مؤثر صورت گیرد. چنانچه واردات از یک یا چند کشور رشد نامتناسبی را نشان دهد، می توان اعمال سهمیه ها را به همان کشورها محدود نمود.

د) اقدام حفاظتی متعاقب انجام تحقیق اتخاذ می شود. در این تحقیقات باید احراز شود که افزایش مطلق (افزایش واردات نسبت به دوره یا سال قبل) یا نسبی واردات یک کالا، لطمه جدی برای تولیدکنندگان داخلی کالای مشابه به بار آورده است یا خطر قریب الوقوع آن وجود دارد. رویه های تحقیق (و غیر آن) در این خصوص مشابه رویه های عمومی مربوط به اقدامهای ضد قیمت شکنی و جبرانی، صرف نظر از موارد خاص آنها (از جمله پرسشنامه ها) می باشد و توسط کارگروه مزبور انجام می شود.

ه) در شرایط خاص که تأخیر در اقدام موجب لطمه ای گردد که جبران آن دشوار باشد، می توان قبل از انجام تحقیق، براساس تشخیص اولیه کارگروه تحقیق مبنی بر وجود شواهد روشن، اقدامهای موقتی اتخاذ کرد. این اقدامات در قالب سود بازرگانی ویژه خواهد بود و مدت اعمال آن از دوپست روز متجاوز نخواهد بود.

و) اقدامهای نهایی حفاظتی تنها تا زمانی که جهت جلوگیری یا جبران لطمه جدی لازم باشند اعمال می شوند و مدت اعمال آنها از چهار سال با احتساب دوره اعمال اقدام موقتی، متجاوز نخواهد بود؛ مگر آنکه احراز شود ادامه اقدام برای جلوگیری یا جبران لطمه جدی لازم است و تمدید گردد. اقدامی که تمدید می گردد محدودکننده تر از آنچه در انتهای دوره اولیه بوده نخواهد بود و آزاد سازی در خصوص آن صورت می گیرد. در صورتی که مدت اقدام حفاظتی بیش از ۱ سال باشد، در فواصل منظم در طول دوره اجرا اقدام به آزادسازی صورت خواهد گرفت. اگر مدت اقدام از سه سال تجاوز نماید، حداکثر در اواسط دوره اجرا مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

ز) کل دوره اعمال اقدام حفاظتی از جمله دوره اعمال اقدام موقتی، دوره اولیه برای اجرا و هرگونه تمدید آن از هشت سال فراتر نخواهد رفت.

ح) اقدامات حفاظتی نسبت به درصد واردات از کشورهای در حال توسعه ای که سهم آنها از واردات کمتر از سه درصد باشد، قابل اغماض خواهد بود، مگر اینکه این قبیل کشورها مجموعاً بالغ بر نه درصد واردات را در اختیار داشته باشند.

ط) دستورالعمل تعیین شاخص ها و استانداردهای لازم برای تشخیص افزایش واردات و وارد آمدن میزان لطمات جدی بر تولیدکنندگان توسط کارگروه یاد شده تهیه و به تصویب وزیران عضو کمیته ماده ۱ آیین نامه اجرایی قانون مقررات صادرات و واردات می رسد.